

بسم الله الرحمن الرحيم

طریقه مشغول بذكر حق سبحانه و تعالی با توجه فیض الهی به الفیض و هو مشغول

لا يفهم سبعة قادران حركت ذكر پیدا میشود اینست

مت و پنج بار استغفار بخوانند باز بارواج طیبه برآید
ای عایشه الغیبی

ام حنه فاتحه بخواند و بوا سطر آنها از جناب الهي التجا و انفسه اي احتملا

لب فیض و محبت و معرفت کند و صورت سخن که از او

این یافته روح بروی دل حاضر نماید اول از لطیفه قلب
بغضاد و انکشتن ما را بهر ماوست ذکر کند

بیتا چب بقاقره دوا لست مایل بیه لک و سب در سب
لا یعلم الا الله المعرفه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام

و هو العلم بما يقرب اليه

و اما بعد منتهی

ح که محل آن نیز پست است بقاصد و انگشت متوجه شود و در بد قول الله و الذي

فوق وسط کتب و فاضل و نکته در کتاب از لطیف خف

و اما سینه بفاصله دو انگشت است بار اول لطیفه هستی
 بحر غلظت فالشوم حیات اخیر
 حارثه با کشف

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, featuring dense cursive script.

و عن علی بن ابی طالب علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله لا یحضر الملائکة فیها قیلة صوریة و لا قلب و لا دود و لا شیء

نفاضا و شهودا

و عن ابی حمزة الثمالی قال سئل عن قول الله صلی الله علیه و آله ما حشر الله من دابة الا الذین کانوا علیها و عن ابی حمزة الثمالی قال سئل عن قول الله صلی الله علیه و آله ما حشر الله من دابة الا الذین کانوا علیها

کثرین شکر نعمت آن باری که نعمت را حلال معصیت ننشاید که محل آن برابر پست است بفاصله و انگشت است بطرف و وسط کینه باز از لطیفه اخفی که محل آن در عین و وسط کینه باز از لطیفه نفیس که محل آن در پشاینه است ذکر کند باز از لطیفه قالب متوجه بتمام قالب نموده بزبان خیال الله بگوید تا که حرکت ظاهر کرد و دویم ذکر نفی و اثبات است زبان بگوید چنانچه بزبان خیال کینه لا از ناف تا دماغ و کیمه تا بدوش راست آورده کیمه الا الله بر دل ضرب تمام بطلو که گذر این کیمه بر لطائف خسته افتد و معنی کیمه طیمه نیست هیچ مقفود و بجز ذات پاک در لحاظ دارد در نفی و اثبات اگر هر نفس نماید مفید باشد در گفتن ذکر نفی و اثبات رعایت عدد طای کند و بعد چند مرتبه بگوید محمد رسول الله علی و آله پس بسیار بند نکند تا حقاقت نشد بعد گفتن چند بار اسم ذات باشد یا نفی اثبات در خیال خود بگوید یا نکسار تمام خداوند مقصود من نفی و رضا و محبت و معرفت خود بدیده این مرد و ذکر معقول است بارگاه کیفیت و معنی پیدا شود آن کیفیت معقول را که دارد و با که مستفاد شود باز ذکر کند تا که کیفیت

ان عن علی بن ابی طالب علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله ما حشر الله من دابة الا الذین کانوا علیها و عن ابی حمزة الثمالی قال سئل عن قول الله صلی الله علیه و آله ما حشر الله من دابة الا الذین کانوا علیها

و عن ای پی مدبره رحا
فای فیما اعلم عن را
الصلی الی بعد و س قلا
ان الله یبعث فی
الامة عارضا یطهرها
منه من یجد له
دینهار واه الودود

شما گفته اند که طریقه و صولای الله سبحانه سه است یکی ذکر یا شریطان
دویم مراقبه و آن توجیه بعد از فیاض است و انتظار فیض و نگرانداشت
شواطر سیوم التزام محبت شریفی که از محبت او بمعیت و توجیه
دید جمعی و کیفیت که از و رسید است بتصور او نگاه باید داشت
گفته اند که ذکر و توجیه بعد از فیاض و توجیه است بقلب و نگرانداشت
صورت آن بزرگ تر است امر در هر وقت و لحظه لحاظ باید نمود نگاه
جمعی و به خاطر که یا کم خطر که تا بکار کری بر سر مراقبه معیت یکصد
و بیو معکم اینها کتب معیت او تقادری لحاظ داشته ذکر کرده باشد
یعنی نفی و اثبات اسم ذات بجزیه اقر است و نفی و اثبات برای رفع
شواطر و آرزو با نفی و محض توجیه بدل بحضرت حق سبحانه
استغراق و بخودی و سگری آرد و در مراقبه معیت اسرار و بخودی
و گری و شوق و ذوق استغراق و بخودی و دیگر حالات پیدا
میشود انشاء الله تعالی و تلاوت قرآن مجید و درود و استغفار و کلمه
مجید و کلمه سبحان الله و حمده و نماز شایسته و اشراق و جاشت
و بعد از نماز شایسته و شوق و ذوق و استغراق و جاشت
و بعد از نماز شایسته و شوق و ذوق و استغراق و جاشت
و بعد از نماز شایسته و شوق و ذوق و استغراق و جاشت

مشهور
و عن ای پی مدبره رحا
فای فیما اعلم عن را
الصلی الی بعد و س قلا
ان الله یبعث فی
الامة عارضا یطهرها
منه من یجد له
دینهار واه الودود

